

opføres som et Statsaktiv med deres fulde Bygningsudgift. Jeg skulde i Dvrigt sige meget, om ikke den ærede Finantsminister netop selv i sin Tid den Gang da Forslaget til Loven af 24de April 1868 laa for til Behandling i Folkethinget, i sin Egenkab af Medlem af det nævnte Thing gjorde den samme Betragtning gjældende, der som sagt blev gjort gjældende af det 8de kongevalgte Medlem og nu ligeledes er fremhævet af mig med Hensyn til Dækningen af Udgifterne til Jernbaneanlæg. Jeg tror i det Mindste ikke at huske fejl, naar jeg påstår, at den høitærede Finantsminister den Gang med megen Styrke gjorde gjældende, at man, dersom man vilde forpligte sig til de omhandlede, efter hans da udtalte Mening meget vidt gaaende Jernbaneanlæg, og laa maatte være fuldt beredt paa at komme til at betale nye Skat for at dække netop Rentetabet ved dem. Den Gang var der aldeles ikke fra hans Side Tale om, at man skulde udrede selve Bygningsudgifterne ved Hjælp af en ny Skat, men det var Indtægts tabet, der foranledigedes ved Jernbanebygningerne, som han mente, at man maatte udrede gennem en saadan Skat. Den høitærede Finantsminister gav den Gang en Fremstilling af hele vor finansielle Status, hvis Nødtighed jeg paa ingen Maade vil bestrebe, og hvis Resultat netop var det, at man, naar man byggede de omtalte Jernbaner, nødvendigvis vilde komme til at udrede et Extraffattebeløb for at dække Rentetabet derved. Nu har Forholdet jo imidlertid heldigvis stillet sig saaledes, at denne hans Forudsigelse ikke er gaaet i Opfyldelse; det har jo heldigvis stillet sig saaledes, at vi staa med et Budget for os, der langt fra at vise Nødvendigheden af at betale en Extraffat for at dække Rentetabet, tværtimod efter flere ærede Medlemmers Udtalelse viser et glimrende Overtlud. Jeg vil i Dvrigt paa Forhaand bede undskyldt, om der skulde være en eller anden mindre Unødsagtighed i, hvad jeg saaledes har refereret om Forhandlingerne i 1868, som jo den Gang gjorde et meget levende Indtryk paa mig, men som jeg tilstaar, at jeg ikke nu har fundet nogen særlig Opfordring til at gennemse for at finde, hvorledes Ordene, nødtigt faldt. Men at

mit Hovedindtryk i alt Fald er rigtigt, tror jeg, at den høitærede Finantsminister vil stadfæste. Den samtlige Finantsminister har jo ogsaa Dersom man gaar ud fra, at Jernbanerne ere et virkeligt Aktiv, som bør opføres med det fulde Beløb, som de have kostet, saa bliver det jo en aldeles glimrende Fremgang i vor Statsformuel, de senere Aar. Men selv om man ikke vil gaa saa vidt, selv om man kun vil opstille en Børdering, som jeg tror, at Mange lettere vilde kunne slutte sig til, nemlig en saadan, hvorved man vurderer Jernbanerne efter, hvad de til dette Døbtill forrente, saa bliver der dog en meget betydelig Fremgang. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Grund for os, hverken af Hensyn til selve det foreliggende Budget eller af Hensyn til det Billede, som fremstiller sig for os, naar vi kaste Blikket tilbage, at søge efter særlige nye Indtægtstilder for at faae Egevegt i vor Formuestilling. Den høitærede Finantsminister udtalte imidlertid som sin Mening, i Modsetning til hvad der den Gang var udtalt af tvende ærede kongevalgte Medlemmer her i Salen (Andræ og Fischer), at der efter det her foreliggende Budget var en Tilbagegang i vor Formuel. Jeg noterede mig denne Bemærkning, men jeg satte umøgtelig et stort Udraabs tegn ved Siden af. Thi det forekommer mig, at et Budget, der viser en Formuefremgang af 1,800,000 Rd., ikke kan karakteriseres paa den anførte Maade. Som saa Henseende skal jeg bemærke, at jeg følger selve Posteringen i Finantslovsforslaget og beregner som virkelig overordentlig Indtægt og som virkelig overordentlig Udgift, hvad der der er opført under disse to Betegnelser, uden at jeg saa endda dertil føjer Udbrægene paa Gjælden til Nationalbanken og til Enkekasen, skøndt af de 198,000 Rd. til denne sidste vel ikke det fulde Beløb, men dog en ikke ringe Del deraf efter et løst Skøn kan anses for at være Kapitalafdrag. Derved kommer jeg, som sagt, til det Resultat, at der foruden de nævnte Udbræge er en Formuefremgang af c. 1,800,000 Rd. Jeg skal imidlertid være meget villig til at følge den Anvisning, som blev given af det ærede kongevalgte Medlem her bagved (Andræ), og som ogsaa den høitærede Finantsminister